

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)
13 päivänä helmikuuta 1998

Asia T-195/96

Spyridoula Alexopoulou
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta – Vaatimukset, jotka on selvästi jätettävä tutkimatta tai joilla ei ole oikeudellista perustaa

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 117

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan yhtäältä 8.1.1996 tehdyn komission päätöksen, jolla on luokiteltu kantaja palkkaluokkaan A 7, tasolle 5, ja kieltäydytty implisiittisesti luokittelemasta häntä palkkaluokkaan A 6, sekä tästä päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä 28.8.1996 tehdyn päätöksen kumoamista ja toisaalta kantajalle aiheutuneen aineellisen vahingon korvaamista.

Lopputulos: Hylkääminen.

Määräyksen lyhennelmä

Väliaikaisena toimihenkilönä vuodesta 1989 toiminut ja sisäisessä kilpailussa KOM/T/A/93 hyväksytty kantaja nimitettiin nimittävän viranomaisen 5.4.1994 tekemällä päätöksellä palkkaluokan A 7, tason 5 hallintovirkamiehen virkaan koeajalla olevaksi virkamieheksi 1.12.1993 lukien.

Kantaja nosti tästä päätöksestä kumoamiskanteen siltä osin kuin sillä oli nimitetty hänet palkkaluokkaan A 7, tasolle 5, ja implisiittisesti kieltäytytty nimittämästä häntä palkkaluokkaan A 6. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi päätöksen asiassa T-17/95, Alexopoulou vastaan komissio, 5.10.1995 antamallaan tuomiolla (Kok. H. 1995, s. II-683; jäljempänä asia Alexopoulou I) siltä osin kuin päätös koski kantajan palkkaluokan vahvistamista.

Kantaja haki 17.11.1995 uudelleen luokitusta palkkaluokkaan A 6, tasolle 8.

Nimittävä viranomainen tutki uudelleen asiassa Alexopoulou I annetun tuomion mukaisesti kantajan henkilöstösääntöjen mukaista asemaa. Se teki 8.1.1996 uuden päätöksen (jäljempänä 8.1.1996 tehty päätös), jolla kantaja luokiteltiin 1.12.1993 lukien palkkaluokkaan A 7, tasolle 5. Tämän päätöksen mukaan virka, johon kantaja oli nimitetty, ei edellyttänyt viranhaltijalta sellaista pätevyyttä, että sillä voitaisiin perustella poikkeus periaatteesta, jonka mukaan virkamies nimitetään ura-alueen peruspalkkaluokkaan. Nimittävä viranomainen totesi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 31 artiklassa sille uskottuun harkintavaltaan vedoten, ettei kantajan pätevyys ole siinä määrin poikkeuksellinen, että ura-alueen peruspalkkaluokkaan nimittämistä koskevasta periaatteesta olisi perusteltua poiketa.

Kantaja teki 3.4.1996 valituksen 8.1.1996 tehdystä päätöksestä. Komissio hylkäsi tämän valituksen 28.8.1996 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 28.8.1996 tehty päätös), joka annettiin kantajalle tiedoksi 3.9.1996.

Sovellettavat oikeussäännöt

Vaatimus 8.1.1996 tehdyn päätöksen kumoamisesta

Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohdan nojalla nimittävällä viranomaisella on mahdollisuus nimittää juuri palvelukseen otettu virkamies peruspalkkaryhmän tai keskitason palkkaryhmien ylempään palkkaluokkaan. Joissakin tapauksissa nimittävän viranomaisen on arvioitava konkreettisesti asianomaisen henkilön pätevyys ja ammattikokemus henkilöstösääntöjen 31 artiklan edellytyksiin nähden. Nimittävä viranomainen voi kuitenkin tämän arvion tehtyään ja avointa virkaa koskevan ilmoituksen mahdollisin luokittelua koskevin rajoituksin vapaasti päättää yksikön edun mukaisesti, onko henkilö syytä luokitella ylempään palkkaluokkaan (36 ja 38 kohta).

Viittaukset: Em. asia Alexopoulou I, 21 kohta ja asia T-12/97, Barnett v. komissio, 5.11.1997 (Kok. H. 1997, s. II-863, 47 kohta).

Tuomioistuimien suorittama valvonta ei tältä osin voi korvata nimittävän viranomaisen tekemää arviointia. Tuomioistuimien suorittamassa valvonnassa on ainoastaan tarkastettava, ettei olennaisia muotomääräyksiä ole rikottu, ettei nimittävä viranomainen ole perustanut ratkaisuaan epätasällisiin tai epätäydellisiin aineellisiin seikkoihin tai ettei päätöksentekoon liity harkintavallan väärinkäyttöä, oikeudellista virhettä tai riittämättömiä perusteluja (39 kohta).

Viittaukset: Asia C-298/93 P, Klinke v. yhteisöjen tuomioistuin, 29.6.1994 (Kok. 1994, s. I-3009, 31 kohta) ja em. asia Barnett v. komissio, 53 kohta.

Kantaja väittää, että nimittävä viranomais on tehnyt hänen pätevyytensä osalta ilmeisen arviointivirheen ja ettei nimittävä viranomais voi käyttää harkintavaltaansa muutoin kuin nimittämällä hänet ura-alueen ylempään palkkaluokkaan. Juuri palvelukseen otetuilla virkamiehillä, vaikka he täyttäisivätkin ylempään palkkaluokkaan luokitusta koskevat edellytykset, ei kuitenkaan ole subjektiivista oikeutta tällaiseen luokitukseen (43 kohta).

Viittaukset: Asia 123/75, Küster v. parlamentti, 25.11.1976 (Kok. 1976, s. 1701, 10 kohta); asia C-119/94 P, Coussios v. komissio, 1.6.1995 (Kok. 1995, s. I-1439, 19 kohta) ja asia T-142/95, Delvaux v. komissio, 18.12.1997 (Kok. H. 1997, s. II-1247, 39 kohta).

Vaatus 28.8.1996 tehdyn päätöksen, jolla on hylätty 3.4.1996 tehty valitus, kumoamisesta

Valituksen hylkäävällä ehdottomalla päätöksellä, riippumatta siitä, onko se implisiittinen vai nimenomainen, ainoastaan vahvistetaan valituksen kohteena oleva toimenpide tai toimenpiteistä pidäytyminen, eikä se ole erikseen arvioituna valituskelpoinen päätös (48 kohta).

Viittaukset: Yhdistetyt asiat 33/79 ja 75/79, Kuhner v. komissio, 28.5.1980 (Kok. 1980, s. 1677, 9 kohta) ja asia 371/87, Progoulis v. komissio, 16.6.1988 (Kok. 1988, s. 3081, 17 kohta).

Vaatus aineellisen vahingon korvaamisesta

Korvausvaatimuksen hyväksyminen vahingosta, joka on kantajan mukaan aiheutunut siitä, että hänet olisi voitu ylentää palkkaluokkaan A 5 jo 1.12.1995, jos hänet olisi nimitetty palkkaluokkaan A 6 1.12.1993 lukien, edellyttää, että kantajalla on ollut oikeus tulla ylennetyksi palkkaluokkaan A 5 kyseisenä päivänä (53 kohta).

Virkamiehillä ei kuitenkaan ole subjektiivista oikeutta tulla ylennetyksi, vaikka he täyttäisivätkin ylentämisen asetetut edellytykset. Kun huomioon otettavia ansioita arvioidaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaista ylentämispäätöstä tehtäessä, nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta (54 kohta).

Viittaukset: Em. asia Coussios v. komissio, 19 kohta ja em. asia Delvaux v. komissio, 39 kohta.

Ratkaisu:

Kanne hylätään.